

UWAGI W RAMACH UZGODNIENI Z KOMISJĄ WSPÓLNĄ RZĄDU I SAMORZĄDU TERYTORIALNEGO

Tytuł	Program wieloletni „Senior+” na lata 2021-2025
Autor	Ministerstwo Rodziny i Polityki Społecznej
Projekt z dnia	12 listopada 2020 r.

Informacje o zgłaszającym uwagi:

Urząd	-----
Organizacja samorządowa	Związek Powiatów Polskich
Osoba do kontaktu	Patrycja Grebla-Tarasek
e-mail	biuro@zpp.pl
tel.	18 477 86 00

Uwagi:

Lp.	Część dokumentu, do którego odnosi się uwaga (np. art., nr str., rozdział)	Treść uwagi (propozycja zmian)	Uzasadnienie uwagi	Stanowisko resortu	Odniesienie do stanowiska resortu
1.	Rozdział IV.1 Zakres podmiotowy i przedmiotowy Programu pkt 11 ppkt 2 - moduł 2	Podniesienie kwoty dofinansowania na działalność bieżącą Klubu „Senior+” miesięcznie na utrzymanie jednego miejsca do kwoty 250 zł.	Koniecznym jest podniesienie kwoty dofinansowania utrzymania miesięcznego jednego miejsca w Klubie „Senior+” z kwoty 200 zł do kwoty 250 zł. Pozwoli to na zapewnienie sfinansowania realizacji zadania na odpowiednim poziomie. Należy zauważyć, iż od momentu uchwalenia programu tj. od roku 2015, wynagrodzenie minimalne wzrosło z poziomu 1 750 zł brutto do poziomu 2 800 zł brutto w roku 2021. Przy czym należy spodziewać się dalszych wzrostów płac w perspektywie do roku 2025. Zatem koniecznym jest, podniesienie dofinansowania również dla realizacji Klubów „Senior +”, a nie tylko Dziennych Domów „Senior+” jak zostało wskazane w projekcie.	Uwaga nieuwzględniona - Wysokość kwot dofinansowania była przedmiotem szczegółowych kalkulacji i związana jest z osiągnięciem planowanych rezultatów Programu. Ponadto, stawka miesięczna została ustalona proporcjonalnie do liczby godzin funkcjonowania Klubów „Senior+” w stosunku do liczby godzin funkcjonowania Dziennych Domów „Senior+”.	Odpowiedź resortu jest niesatysfakcjonująca. Ministerstwo nie przedstawiło kalkulacji na jaką się powołuje. Nie odwołano się do argumentów wskazanych w uwadze a dotyczących wzrostu minimalnego wynagrodzenia za pracę.

UWAGI W RAMACH UZGODNIENI Z KOMISJĄ WSPÓLNĄ RZĄDU I SAMORZĄDU TERYTORIALNEGO

2.	Rozdział IV.1 Zakres podmiotowy i przedmiotowy Programu pkt 17	Rezygnacja z konieczności zapewnienia trwałości realizacji zadania przez okres co najmniej 3 lat od daty realizacji zadania określonej w projekcie.	Jak słusznie wskazuje projektodawca w Programie, wiele jednostek samorządu terytorialnego nie jest przygotowanych do finansowania ze środków własnych działania Dziennych Domów „Senior+” i Klubów „Senior+” w dłuższej perspektywie czasowej. Wprowadzenie niniejszego przepisu może spowodować, iż samorzady nie będą zainteresowane skorzystaniem z Programu, z uwagi na konieczność jego dalszej realizacji, już bez dofinansowania, przez kolejne 3 lata. Wiele samorządów zmaga się z licznymi problemami finansowymi, które ze względu na epidemię COVID-19 znacząco się pogłębiły. Samorzady te z całą pewnością nie będą zainteresowane zaciągnięciem tego typu zobowiązania, co z kolei przełoży się na trudności w osiągnięciu celu założonego w Programie.	Uwaga nieuwzględniona – przedmiotem Programu jest udzielanie dotacji celowych dla jednostek samorządu terytorialnego w zakresie dofinansowania realizacji ich zadań własnych. Niecelowym byłoby przekazywanie środków na ich utworzenie bez zabezpieczenia ich funkcjonowania w minimalnym zakresie. Jednym z głównych wymogów realizacji inwestycji budowlanej dofinansowanej ze środków budżetu państwa, zgodnie z przepisami wykonawczymi do ustawy o finansach publicznych, jest przygotowanie programu inwestycyjnego zawierającego dane o planowanym okresie zagospodarowania obiektów budowlanych i innych składników majątkowych, po zakończeniu realizacji inwestycji. W związku z powyższym rezygnacja z konieczności zapewnienia trwałości realizacji zadania, przez okres co najmniej 3 lat od dnia następującego po dniu zakończenia realizacji zadania w ramach Programu, jest niezasadna.	Takie postawienie sprawy może spowodować, że będzie brak chętnych na skorzystanie z dotacji – dotacja dotyczy zadania własnego fakultatywnego. §6 Rozporządzenia w sprawie szczegółowego sposobu i trybu finansowania inwestycji z budżetu państwa nie przesądza o długości okresu zagospodarowaniu obiektu po zakończeniu realizacji inwestycji, ponadto autor odpowiedzi zdaje się mylić dwa pojęcia – „okres zagospodarowania obiektu po zakończeniu realizacji inwestycji” oraz „okres trwałości realizacji zadania”. Nawet początek terminu obu okresów liczony jest odmiennie.
3.	Rozdział IV.2 Przewidywane minimalne standardy lokalowe i kadrowe ośrodków	Rezygnacja z niniejszego punktu i przyjęcie standardu jaki obowiązywał przy realizacji Programu wieloletniego „Senior+” na lata 2015-2020.	Ośrodki wsparcia w ramach Programu mieszczą się bardzo często w kompleksach stanowiących siedziby ośrodków pomocy społecznej. Zapewnienie zupełnie	Uwaga nieuwzględniona – zgodnie z art. 51 ust. 2 ustawy o pomocy społecznej, ośrodek wsparcia jest jednostką organizacyjną pomocy społecznej dziennego pobytu.	Odpowiedź jest nieakceptowalna. Ponownie mamy do czynienia z rozwiązaniem, które

UWAGI W RAMACH UZGODNIENI Z KOMISJĄ WSPÓLNĄ RZĄDU I SAMORZĄDU TERYTORIALNEGO

	wsparcia „Senior+” pkt 3		<p>odrębnych pomieszczeń sanitarnych (toalety) oraz szatni wyłącznie na realizację zadań określonych w Programie stanowi przykład nieracjonalnego wykorzystania pomieszczeń, skoro pomieszczenia te używane będą wyłącznie na realizację Programu, przez określoną liczbę godzin w tygodniu.</p> <p>Z perspektywy realizacji celów określonych w programie wystarczającym jest, aby zapewnić dostępność do toalet dostosowanych dla potrzeb osób niepełnosprawnych, znajdujących się w obrębie miejsca udzielania świadczeń związanych z Programem.</p>	<p>Jednostki organizacyjne pomocy społecznej realizują usługi wg określonych standardów. Oznacza to, że ośrodek wsparcia powinien mieć własne, wyodrębnione pomieszczenia, określone w standardzie. Nie jest to zmiana w stosunku do poprzedniego Programu, lecz jego doprecyzowanie w związku z wątpliwościami, jakie budził poprzedni zapis.</p> <p>Ponadto należy zauważyć, że określone w Programie standardy są niższe od standardów ustalonych dla innych jednostek organizacyjnych pomocy społecznej (w rozporządzeniach).</p>	<p>może spowodować, że domy senior+ nie będą tworzone. Ponadto zapis jest nieracjonalny z punktu widzenia finansów publicznych. Domy senior+ często funkcjonują w ramach struktury organizacyjnej ośrodka pomocy społecznej – co oznacza, że w sensie prawno-finansowym nie są samodzielnymi jednostkami organizacyjnymi.</p>
4.	Rozdział IV.2 Przewidywane minimalne standardy lokalowe i kadrowe ośrodków wsparcia „Senior+” pkt 4	<p>Rezygnacja z niniejszego punktu i przyjęcie standardu jaki obowiązywał przy realizacji Programu wieloletniego „Senior+” na lata 2015-2020.</p>	<p>Określenie minimalnej powierzchni przypadającej na 1 uczestnika, spowoduje zmniejszenie dostępności programów dla seniorów. W praktyce może bowiem okazać się, iż Dienne Domy „Senior+” i Kluby „Senior+” będą zmuszone odmawiać zainteresowanym seniorom właśnie z uwagi na niewystarczającą powierzchnię lokalową. To z kolei spowoduje zmniejszenie dostępności Programu, pomimo tego, iż projektodawca planuje aby dostępność tą w kolejnej edycji Programu zwiększyć.</p>	<p>Uwaga nieuwzględniona – określone w Programie standardy dotyczące powierzchni są niższe, od standardów ustalonych dla innych jednostek organizacyjnych pomocy społecznej (w rozporządzeniach). Zasadą przyjętą w powyższych rozporządzeniach jest 8 m²-9 m² powierzchni na osobę. W Programie przyjęto 5 m² na jedno miejsce (nie osobę).</p>	<p>Ponownie odpowiedź nieakceptowalna – podane 9 m kw dotyczy pokoju jednoosobowego w domu pomocy społecznej, 8 m kw dotyczy środowiskowego domu samopomocy, które dedykowane są zupełnie innym odbiorcom. Ponadto należy uwzględnić, że oferta domu senior+ może być realizowana również poza siedzibą jednostki.</p>

Or.A.0713/1820/20

UWAGI W RAMACH UZGODNIENÍ Z KOMISJĄ WSPÓLNĄ RZĄDU I SAMORZĄDU TERYTORIALNEGO